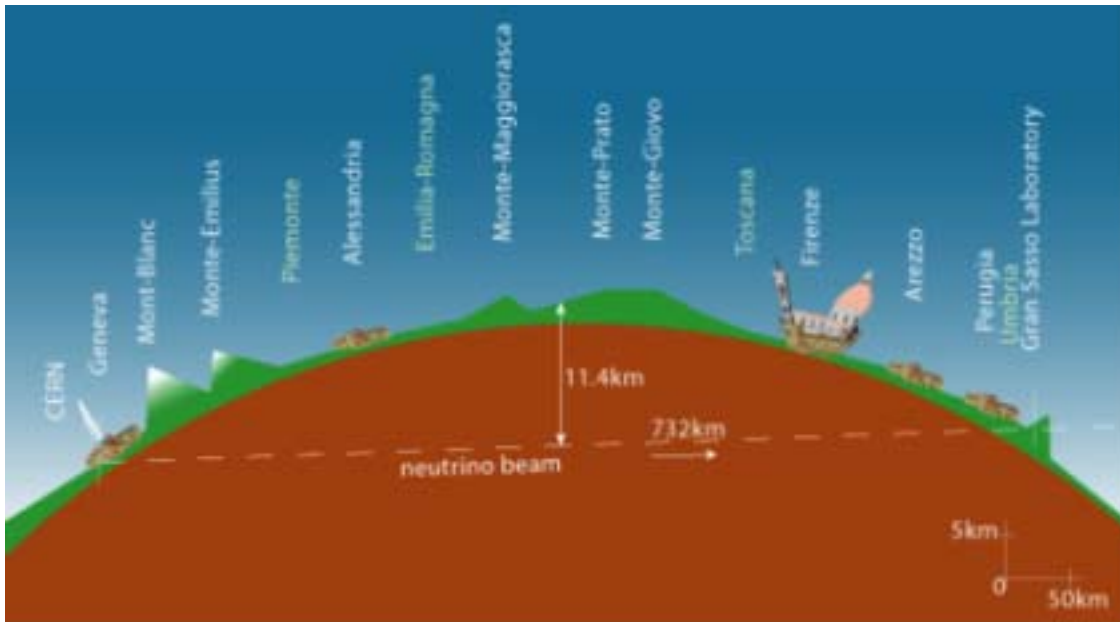

„Detectorul OPERA – LNGS – Italia”, cu explicația: Vedere generală a Detectorului OPERA din Gran Sasso

„Traectoria Geneva-Gran Sasso a fascicolului de neutrini”, cu explicația: Traseul linear al fascicolului de neutrini prin scoarța terestră, între Geneva și Gran Sasso

Profet în Țara Fizicii

Smarandache confirmat, Einstein infirmat?!...

Luna trecută, grupul fizicienilor din 13 țări (Belgia, Bulgaria, Coreea de Sud, Croația, Elveția, Franța, Germania, Israel, Italia, Japonia, Rusia, Tunisia și Turcia) care lucrează la un experiment asupra particulelor elementare neutrino în celebrul laborator din Geneva al Organizației Europene pentru Cercetare Nucleară a publicat un articol senzațional, dar a trecut sub tăcere faptul că rezultatul acestor cercetări confirmă ipoteza unui om de știință român, vâlcean!

O știre bombă: depășirea vitezei luminii!

În 23 septembrie 2011, echipa de cercetători a „Experimentului OPERA”, care se ocupă cu studierea particulelor neutrino la CERN (Laboratorul European pentru Fizica Particulelor Elementare), a publicat la secțiunea de fizică experimentală a site-ului arXiv.org un articol în care se anunța o descoperire științifică de senzație: au fost detectate particule neutrino care se deplasează cu o viteză mai mare decât viteza luminii, ceea ce contrazice Teoria Relativității Restrânse, lansată de Albert Einstein în anul 1905, conform căreia viteza luminii este viteza limită în Univers.

Deși este o știre de mare impact, articolul este prudent, nu face interpretări teoretice sau fenomenologice ale acestei constatări experimentale, ci afirmă doar că importanta semnificație a acestui rezultat determină echipa să-și continue studiile pentru a detecta eventuale efecte sistematice care ar putea explica această anomalie a depășirii vitezei luminii.

Experimentul a constatat în măsurarea timpului în care un fascicul de neutrini (particule elementare fără sarcină electrică, cu masă mică, fără interacțiune cu materia, pe care o străbat ca și cum ar trece prin vid) a parcurs prin scoarța terestră o traiectorie liniară de 731.278 m (cu o eroare de 0,20 m) dintre laboratoarele subterane CERN din Geneva (Elveția) și Laboratorul Național Gran Sasso (Italia). În anii 2009, 2010 și 2011 s-au făcut numeroase experimente cu fascicule de neutrini de diverse energii, în care detectorul OPERA din Gran Sasso a înregistrat 16.111 neutrini care fuseseră emiși de sursa din Geneva. În baza timpului de parcurgere a traiectoriei, măsurat cu un sistem de cronometrare foarte complicat, a rezultat din calculele efectuate că neutrinii s-au deplasat mai repede decât lumina care ar fi parcurs aceeași distanță în vid: timpul de parcurgere a traseului de către neutrini a fost mai mic cu circa 60 de nanosecunde (nanosecunda este o miliardime dintr-o secundă). Cum viteza luminii în vid

este de 299.792.450 m, înseamnă că neutrinii s-au deplasat cu o viteză mai mare cu 599,58 m/s decât cea a luminii.

Cercetătorii ne asigură de marea precizie a acestor determinări (erorile de măsurare sunt foarte, foarte mici), dar cum diferența atât de mică dintre viteza neutrinilor și cea a luminii, de numai circa 600 m/s, poate naște îndoieli, ei au promis că vor relua cercetările.

Altă știre bombă: CERN confirmă ipoteza unui român!

În lumea selectă a fizicienilor era însă cunoscută, dar și combătută, ceea ce se numește în literatura de specialitate „Ipoteza Smarandache”, conform căreia nu există viteză limită în Univers. Ipoteza a fost publicată în revista „Bulletin of Pure and Applied Sciences”, Delhi, India, Vol. 17D (Physics), No. 1, p. 61, 1998, a fost inclusă în „The Encyclopedia of Physics” (Enciclopedia de fizică, în format electronic), de Eric W. Weisstein, de pe site-ul american <http://scienceworld.wolfram.com/physics>, dat este criticată ca fiind contrară teoriei și experienței.

Autorul acestei ipoteze este vâlceanul Florentin Smarandache, născut la Bălcești, în anul 1954, absolvent al Liceului Pedagogic Râmnicu Vâlcea, șef de promoție al Facultății de Matematică a Universității din Craiova, acum cu cetățenie dublă, română și americană, profesor universitar doctor la Facultatea de Matematică și Științe a Universității „New Mexico” din orașul Gallup, statul federal New Mexico, SUA.

După apariția articolului „Măsurarea vitezei neutrinilor cu detectorul OPERA în fascicolul de neutrini cu traseul liniar Geneva-Gran Sasso”, un colaborator craiovean al lui Florentin Smarandache, prof. Ion Pătrașcu, de la Colegiul Național „Frații Buzești” Craiova a publicat la 26 septembrie 2011, în varianta electronică a revistei săptămânale americane „Science News”, articolul „Un cercetător român a dedus existența particulelor cu viteze supraluminale descoperite recent la CERN”, în care a interpretat rezultatele acestui experiment ca o confirmare a „Ipotezei Smarandache”.

Pentru opinia publică, acest articol a fost chiar mai de senzație decât cel al cercetătorilor de la CERN, care, în mod deliberat s-au ferit de această interpretare (deși „Ipoteza Smarandache” fusese postată de autor chiar pe site-ul CERN), așa că această nouă știre (confirmarea „Ipotezei Smarandache”) s-a răspândit în Lume cu viteza luminii, în presa electronică și în rețelele electronice de socializare, fiind susținută sau combătută cu ardoare (mai ales în Occident).

Consolidată de cei 106 ani de existență în conștiința științifică mondială, teoria lui Einstein a vitezei limită din Univers este greu de depășit, deoarece a devenit pentru unii savanți o „barieră de gândire”, dacă facem un joc de cuvinte, pornind de la conceptul „barieră de viteză”, creat de teoria susmenționată.

Multor fizicieni li se pare că Smarandache fiind matematician, este un „fizician amator” cu pretenții prea mari în rescrierea legilor fizicii, încălcând ceea ce am putea numi „physics correctness” (corectitudine în fizică, o expresie pe care am creat-o acum, prin pastişarea sintagmei „political correctness” – corectitudine politică, foarte în vogă în Occident).

Ideea vitezei supraluminale i-a venit în... liceu!

Pentru că Florentin Smarandache este un vechi colaborator al ziarului nostru, l-am contactat electronic după această primă confirmare a „Ipotezei Smarandache”.

În 23 septembrie, la apariția articolului cercetătorilor de la CERN el ne-a declarat laconic: „Ipoteza mea asupra existenței unei viteze mai mari decât cea a luminii s-ar putea să fie adevărată.”

După apariția articolului lui Ion Pătrașcu și a largului ecou mondial al celor două articole, Florentin Smarandache, asaltat electronic de felicitări și de contestări din întreaga Lume, a depășit prudența și ne-a scris euforizat: „Se confirmă niște rezultate experimentale recente de la CERN, anunțate și de mass-media românească, pe care eu le-am dedus teoretic din 1993.”

Reamintim cititorilor noștri că anul trecut, Academia „Telesio-Galilei” (organizație neguvernamentală internațională cu sediul în Anglia și cu o filială la Universitatea din Pécs, Ungaria, care promovează progresul științelor) i-a acordat lui Florentin Smarandache „Medalia de Aur pentru Știință” pentru „Ipoteza Smarandache” și pentru crearea „Neutrosofiei” – o generalizare a Dialiecticii (capitol al filozofiei), prin introducerea „neutraliilor” alături de „contrarii”, neutrosopia având aplicații în diverse științe.

Totuși, în 28 septembrie, el a revenit la prudența științifică și ne-a scris: „Să vedem ce-o să iasă, ce-o să fie recunoscut, fiindcă unii și-au dedicat viața scrierii de articole și de cărți despre Teoria Relativității, și acum ar însemna să piardă totul!”

Referitor la originea „Ipotezei Smarandache”, dânsul ne-a scris următoarele: „Ideea vitezelor supraluminale mi-a venit în anul 1972, când m-am transferat de la Craiova la Râmnicu Vâlcea, la Liceul Pedagogic, unde profesoara de fizică, doamna Elena Dumitrașcu ne predă Relativitatea – era o profesoară foarte exigentă și cultă. A avut mulți elevi care au obținut rezultate la olimpiadele de fizică. Eu aș fi acum încă un elev performant al său și cred că profesoara mea se va bucura când va afla despre rezultatul experimentului de la CERN. Ideea din anul 1972 mi-a venit fiindcă îmi plăcea să contrazic ori să văd dacă se poate contrazice orice – deh, se nășteau în mine germenii „Paradoxismului”! (n. n. – „Paradoxismul” este mișcare literară de avangardă cu aplicații și în științe, creată de Florentin Smarandache în anii '80, bazată pe utilizarea în mod programat a contradicțiilor, antitezelor, oximoroanelor.) De fapt, nu mi-am

contrazis profesoara de fizică, ci am întrebat-o ce s-ar întâmpla dacă ar exista viteze supraluminale.”.

Doamna profesoară Elena Dumitrașcu, care a lucrat apoi la Colegiul Național „Mircea cel Bătrân”, unde a fost și director, este acum pensionară. Am căutat-o pentru a o întreba dacă își mai amintește de un elev „obraznic” care „a contrazis-o” la ora de fizică. Ne-a declarat următoarele: „Sigur că îmi amintesc de fostul meu elev Florentin Smarandache, de la Liceul Pedagogic Râmnicu Vâlcea, unde se transferase de la Craiova, în anul al patrulea (n. n. – la liceul pedagogic studiile aveau durata de cinci ani). Era un băiat de condiție socială modestă, de la țară (n. n. – atunci, Bălcești era comună), dar care, prin calitățile sale a ajuns în elita științifică mondială!... Știu că este nu doar matematician, ci și scriitor, am citit unele cărți ale sale, l-am revăzut când a venit în Râmnic, cu câțiva ani în urmă. Dar el are preocupări multiple, are contribuții științifice în mai multe domenii, cum este fizica, unde a propus „Ipoteza Smarandache”, prin care susține că nu există barieră de viteză în Univers... Nu-mi amintesc de scena din anul 1972, despre care v-a povestit, aceea că m-a contrazis la ora de fizică. Dar, eu spun că nu pe mine m-a contrazis, ci pe Einstein... Am citit despre experimentul de la CERN, m-am bucurat pentru Smarandache și mă bucur că Einstein are un competitor român! Sper însă că Smarandache va rămâne român, chiar dacă acum are și cetățenie americană și lucrează într-o universitate din SUA, că nu va proceda ca mulți români de valoare care nu se mai întorc în țară!... Cred însă că și țara noastră ar trebui să facă mai mult pentru asemenea oameni. De exemplu, referindu-mă la Smarandache, orașul Bălcești, județul Vâlcea și chiar România ar trebui să îl aprecieze așa cum se cuvine. Ar trebui, de exemplu, să i se facă mai multă publicitate, să i se acorde Titlul de Cetățean de Onoare, o stradă, o instituție științifică să primească numele său, în orașul Bălcești ar trebui realizat un Muzeu Smarandache, să fie admis ca membru al unor prestigioase foruri științifice din țara noastră!...”.

„Șah” și „mat”?...

Așadar, un prim experiment, intitulat OPERA, după numele detecto-
rului de neutrini, a confirmat o curajoasă ipoteză științifică a unui român –
vâlceanul Florentin Smarandache.

Mănușa a fost aruncată fizicienilor mapamondului chiar de către cel
mai prestigios și cel mai mare laborator de cercetare științifică de acest gen
din Lume și, metaforic, putem spune că Smarandache i-a dat „șah” lui
Einstein.

Urmează să vedem dacă viitoare cercetări ale CERN vor confirma acest rezultat și, mai cu seamă, dacă rezultatul va fi confirmat și de cercetări ale altor laboratoare, independente de acesta, unul dintre ele existând chiar în SUA.

Vor profita americanii de laboratorul lor performant pentru a demonstra că „americanul” Smarandache l-a făcut „mat” pe Einstein sau partizanii teoriei acestuia vor fi mai puternici și vor impune alocarea resurselor laboratorului în alte scopuri?...

Credem că va fi importantă poziția pe care o va adopta în această privință Societatea Americană de Fizică, organizație neguvernamentală creată în anul 1899, care are 48.000 de membri și dispune de multe reviste științifice influente, dar și mai importantă va fi poziția Institutului American de Fizică, organizație neguvernamentală înființată în anul 1931, compusă din mai multe societăți (inclusiv Societatea Americană de Fizică), cu 135.000 de membri și cu mai multe reviste științifice prestigioase.

Reamintim cititorilor noștri că Florentin Smarandache, utilizând Neutrosafia, a introdus în anul 2004 un alt concept revoluționar în fizică, „nemateria” (ca un „neutru” între „materie” și „antimaterie”), formată dintr-un amestec de particule și antiparticule (electroni, protoni, neutroni, antielectroni, antiprotoni și antineutroni). Acest concept a fost confirmat atât teoretic, în anul 2007, prin utilizarea de către cercetători a aparatului matematic din Teoria Cuantică a Câmpului, care au condus la concluzia existenței unor particule neconforme modelului standard al particulelor, excepțiile fiind numite de ei „neparticule”, cât și experimental, în perioada 1970-1975, prin experiențe la Brookhaven National Laboratory (SUA) și CERN (Elveția), în care s-a constatat existența unor atomi care conțineau în nucleul lor protoni și antiprotoni, iar alți atomi conțineau antiprotoni și neutroni (cercetările au fost abandonate, din lipsa unei baze teoretice!). La sesiunea anuală de comunicări științifice din anul 2010 a Filialei California-Nevada a Societății Americane de Fizică, Florentin Smarandache a prezentat lucrarea științifică intitulată „Legătura dintre «neparticulă» și «nematerie»”, scrisă împreună cu Ervin Goldfain, evreu din Iași, emigrat în anul 1985 în SUA, fizician la Welch Allyn Inc., Centrul de Excelență în Fonică, din Skaneateles Falls, statul federal New York. Dacă, în acest mod Societatea Americană de Fizică a acceptat, în mod implicit, conceptul de „nematerie”, va accepta, în baza „Experimentului OPERA”, în mod explicit, „Ipoteza Smarandache”?

Un proverb românesc spune că „Nimeni nu-i profet în țara sa!”, iar cum SUA este doar țara sa de adopție, nu cea de origine, am putea afirma, bazați pe înțelepciunea noastră populară milenară, că nu va fi un paradox dacă Smarandache va fi „profet” (în ale Fizicii!) în America!

Fizician Mircea Monu, „Monitorul de Vâlcea”, Rm. Vâlcea, nr. 2.922 din 6 octombrie 2011, p. 5.